

Dz. U. 2025 poz. 1826**USTAWA**

z dnia 7 listopada 2025 r.

o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów^{1), 2)}**Rozdział 1****Przepisy ogólne**

Art. 1. Ustawa określa zasady i tryb sprawowania nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów w celu zapewnienia bezpieczeństwa produktów wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku.

Art. 2. Ustawę stosuje się do produktów wprowadzanych do obrotu lub udostępnianych na rynku w zakresie określonym w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2023/988”.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dostawca internetowej platformy handlowej – dostawcę internetowej platformy handlowej w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia 2023/988;
- 2) dostawca usług społeczeństwa informacyjnego – dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu art. 3 pkt 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1020”;
- 3) dystrybutor – dystrybutora w rozumieniu art. 3 pkt 11 rozporządzenia 2023/988;
- 4) importer – importera w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia 2023/988;
- 5) interfejs online – interfejs online w rozumieniu art. 3 pkt 15 rozporządzenia 2023/988;
- 6) odzyskanie produktu – odzyskanie w rozumieniu art. 3 pkt 25 rozporządzenia 2023/988;
- 7) podmiot gospodarczy – podmiot gospodarczy w rozumieniu art. 3 pkt 13 rozporządzenia 2023/988;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1020 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie nadzoru rynku i zgodności produktów oraz zmieniającego dyrektywę 2004/42/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i (UE) nr 305/2011 (Dz. Urz. UE L 169 z 25.06.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2847 z 20.11.2024, Dz. Urz. UE L 2025/14 z 08.01.2025 oraz Dz. Urz. UE L 2025/40 z 22.01.2025).
- 2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, ustawę z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych oraz ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców oraz uchyla się ustawę z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów.
- 3) Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.
- 4) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 191 z 28.07.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2024/1252 z 03.05.2024, Dz. Urz. UE L 2024/90589 z 01.10.2024, Dz. Urz. UE L 2024/2847 z 20.11.2024, Dz. Urz. UE L 2025/14 z 08.01.2025 oraz Dz. Urz. UE L 2025/40 z 22.01.2025.

- 8) poważne ryzyko – poważne ryzyko w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia 2023/988;
- 9) procedura celna dopuszczenia do obrotu – procedurę, o której mowa w art. 201 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 952/2013”;
- 10) producent – producenta w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia 2023/988;
- 11) produkt – produkt w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2023/988;
- 12) produkt bezpieczny – produkt bezpieczny w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia 2023/988;
- 13) produkt niebezpieczny – produkt niebezpieczny w rozumieniu art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2023/988;
- 14) ryzyko – ryzyko w rozumieniu art. 3 pkt 4 rozporządzenia 2023/988;
- 15) sprzedaż na odległość – wprowadzanie do obrotu lub udostępnienie na rynku produktu w ramach zorganizowanego systemu zawierania umów na odległość, bez jednoczesnej fizycznej obecności stron, z wyłącznym wykorzystaniem co najmniej jednego środka porozumiewania się na odległość;
- 16) udostępnienie na rynku – udostępnienie na rynku w rozumieniu art. 3 pkt 6 rozporządzenia 2023/988;
- 17) upoważniony przedstawiciel – upoważnionego przedstawiciela w rozumieniu art. 3 pkt 9 rozporządzenia 2023/988;
- 18) użytkownik końcowy – użytkownika końcowego w rozumieniu art. 3 pkt 21 rozporządzenia 2019/1020;
- 19) wprowadzenie do obrotu – wprowadzenie do obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 7 rozporządzenia 2023/988;
- 20) wycofanie produktu z obrotu – wycofanie z obrotu w rozumieniu art. 3 pkt 26 rozporządzenia 2023/988.

Art. 4. Producenci, importerzy, podmioty gospodarcze oraz dostawcy internetowych platform handlowych przy wykonywaniu obowiązków, o których mowa odpowiednio w art. 9 ust. 7, art. 11 ust. 4, art. 19 lit. d, art. 21 oraz art. 22 ust. 9 lit. d rozporządzenia 2023/988, posługują się językiem polskim.

Art. 5. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza dwa razy w roku, według stanu na dzień 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, numery i tytuły Polskich Norm, będących transpozycją norm europejskich, uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Rozdział 2

Nadzór nad ogólnym bezpieczeństwem produktów

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 6. 1. Organem właściwym w sprawie nadzoru nad ogólnym bezpieczeństwem produktów jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem Urzędu”.

2. Organami właściwymi w sprawie kontroli produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa, zwanej dalej „kontrolą”, są wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej.

3. Prezes Urzędu i wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej są organami nadzoru rynku w rozumieniu art. 3 pkt 24 rozporządzenia 2023/988.

Art. 7. Prezes Urzędu okresowo monitoruje oraz ocenia skuteczność kontroli spełniania przez produkty ogólnych wymagań bezpieczeństwa, z uwzględnieniem rodzajów kontrolowanych produktów i badanych ryzyk.

Art. 8. 1. Prezes Urzędu jest jednolitym urzędem łącznikowym, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43, Dz. Urz. UE L 83 z 25.03.2019, str. 38, Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 54 oraz Dz. Urz. UE L 317 z 09.12.2022, str. 1.

2. Jednolity urząd łącznikowy, o którym mowa w art. 10 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów:

- 1) prezentuje skoordynowane stanowisko, o którym mowa w art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów;
- 2) uczestniczy w pracach komitetu, o którym mowa w art. 46 rozporządzenia 2023/988;
- 3) uczestniczy w posiedzeniach Sieci do spraw Bezpieczeństwa Konsumentów, o której mowa w art. 30 rozporządzenia 2023/988;
- 4) uczestniczy w pracach organów Rady Unii Europejskiej, grupach Komisji Europejskiej oraz współpracuje z innymi instytucjami międzynarodowymi w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów;
- 5) wykonuje w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów inne zadania jednolitego urzędu łącznikowego wynikające z rozporządzenia 2019/1020.

Art. 9. 1. Prezes Urzędu sporządza krajową strategię nadzoru rynku, o której mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zwaną dalej „krajową strategią”.

2. Krajową strategię sporządza się na okres czterech lat.

3. Na wniosek Prezesa Urzędu wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej oraz organy celne przekazują informacje niezbędne do sporządzenia krajowej strategii.

4. Prezes Urzędu przedstawia krajową strategię Komisji Europejskiej i innym państwom członkowskim Unii Europejskiej w sposób określony w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020.

5. Prezes Urzędu sporządza podsumowanie krajowej strategii i publikuje je na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Art. 10. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje podmiotom gospodarczym informacje, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia 2023/988, za pośrednictwem punktu kontaktowego do spraw produktów, o którym mowa w art. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/515 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie wzajemnego uznawania towarów zgodnie z prawem wprowadzonych do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 764/2008 (Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 1).

Art. 11. Prezes Urzędu i wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej mogą uczestniczyć we wzajemnych ocenach, o których mowa w art. 12 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Art. 12. 1. Organem właściwym w sprawie wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów jest Prezes Urzędu.

2. Prezes Urzędu składa albo rozpatruje wnioski, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów na zasadach określonych w art. 22–24 rozporządzenia 2019/1020.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zwrócić się do Prezesa Urzędu o złożenie wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, przedstawiając informacje oraz dokumenty uzasadniające złożenie wniosku.

4. W celu rozpatrzenia wniosków, o których mowa w art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, Prezes Urzędu może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przekazanie niezbędnych informacji lub o przeprowadzenie kontroli oraz może przeprowadzić postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu.

Art. 13. 1. Zadania pojedynczego krajowego punktu kontaktowego systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate, o którym mowa w art. 25 ust. 2 rozporządzenia 2023/988, wykonuje Prezes Urzędu.

2. Prezes Urzędu za pośrednictwem systemu wczesnego ostrzegania Safety Gate przekazuje informacje, o których mowa w art. 26 rozporządzenia 2023/988, oraz zgłoszenie, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, na zasadach określonych w tych przepisach.

Art. 14. Prezes Urzędu prowadzi akcje sprawdzające, o których mowa w art. 32 rozporządzenia 2023/988, na zasadach określonych w tym przepisie. W tym celu Prezes Urzędu może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli.

Art. 15. Prezes Urzędu może wspierać dobrowolne protokoły ustaleń, o których mowa w art. 38 rozporządzenia 2023/988, z dostawcami internetowych platform handlowych oraz z organizacjami reprezentującymi konsumentów lub podmioty gospodarcze, poprzez zawieranie porozumień w celu zwiększenia bezpieczeństwa produktów.

Art. 16. 1. Prezes Urzędu, bez wszczynania postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, oraz wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, bez wszczynania kontroli, mogą wystąpić do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej oraz dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego w sprawach z zakresu bezpieczeństwa produktu i zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988.

2. Podmiot, do którego skierowano wystąpienie, może w terminie określonym w wystąpieniu przekazać stanowisko w sprawie, której dotyczy wystąpienie.

Art. 17. 1. Każdy może zgłosić Prezesowi Urzędu zawiadomienie dotyczące nieprawidłowości w zakresie bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 oraz środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu.

2. Zawiadomienie zawiera:

- 1) wskazanie produktu lub podmiotu gospodarczego, którego dotyczy zawiadomienie;
- 2) wskazanie nieprawidłowości dotyczących bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 lub środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu;
- 3) opis stanu faktycznego będącego podstawą zawiadomienia;
- 4) uprawdopodobnienie nieprawidłowości dotyczących bezpieczeństwa produktu, zgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988 lub środków ochrony prawnej oferowanych konsumentom w przypadku odzyskania produktu;
- 5) dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie:
 - a) imię i nazwisko oraz adres do korespondencji – w przypadku osoby fizycznej,
 - b) nazwę oraz adres do korespondencji – w przypadku osoby prawnej oraz jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

3. Do zawiadomienia dołącza się wszelkie dokumenty, które mogą uprawdopodobnić wystąpienie nieprawidłowości, o których mowa w ust. 2 pkt 2.

4. Prezes Urzędu przekazuje, na piśmie, zgłaszającemu zawiadomienie informację o sposobie rozpatrzenia zawiadomienia wraz z uzasadnieniem. Do przekazania takiej informacji i uzasadnienia przepis art. 35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) stosuje się odpowiednio.

5. Dane identyfikujące zgłaszającego zawiadomienie oraz treść zawiadomienia nie podlegają ujawnieniu.

6. Informacje zawarte w zawiadomieniu mogą stanowić dla Prezesa Urzędu podstawę do zwrócenia się do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli oraz do podmiotu gospodarczego, dostawcy internetowej platformy handlowej lub dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego z wystąpieniem, o którym mowa w art. 16 ust. 1.

Art. 18. 1. Jeżeli Komisja Europejska w aktach wykonawczych przyjętych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 stwierdzi, że produkt, kategoria lub grupa produktów stwarzają poważne ryzyko dla zdrowia i bezpieczeństwa, uznaje się, że taki produkt, kategoria lub grupa produktów są produktami niebezpiecznymi.

2. Podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać, że środki przyjęte przez Komisję Europejską w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 oraz wprowadzone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie ust. 3 zostały zrealizowane.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w zakresie skutecznego wykonania środków przyjętych przez Komisję Europejską w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988, Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić środki egzekwowania niezbędne do zapewnienia skutecznego wykonania aktów wykonawczych przyjętych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988, oraz określić sposób, w jaki podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać, że wprowadzone środki lub środki przyjęte przez Komisję Europejską w aktach wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2023/988 zostały zrealizowane, biorąc pod uwagę te środki oraz zakres i rodzaj stwarzanych przez produkt, kategorię lub grupę produktów ryzyk, a także rodzaj produktów, wobec których wprowadzony środek lub środek przyjęty przez Komisję Europejską będzie zastosowany, oraz rodzaj tych środków, których realizację podmioty gospodarcze są obowiązane wykazać.

Art. 19. Organy celne współpracują z Prezesem Urzędu oraz wojewódzkimi inspektorami Inspekcji Handlowej w zakresie niezbędnym do realizowania działań w obszarze ogólnego bezpieczeństwa produktów, w tym udostępniają na ich wniosek dane dotyczące podmiotów gospodarczych dokonujących przywozu produktów z państw trzecich, w tym informacje objęte tajemnicą celną.

Art. 20. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia prowadzi krajowy system monitorowania wypadków konsumenckich, zwany dalej „systemem monitorowania”, oraz pokrywa koszty jego funkcjonowania z części budżetu państwa, której jest dysponentem.

2. Zadaniem systemu monitorowania jest gromadzenie informacji dotyczących wypadków konsumenckich, w szczególności danych o okolicznościach wypadków i ich skutkach zdrowotnych oraz o produktach mających związek z wypadkami.

3. Zdarzenie identyfikuje się jako wypadek konsumencki na podstawie informacji uzyskanych z dokumentacji medycznej lub bezpośrednio od osoby, której udzielono pomocy.

4. Administratorem danych zawartych w systemie monitorowania jest minister właściwy do spraw zdrowia.

5. Administratorem systemu monitorowania jest jednostka podległa ministrowi właściwemu do spraw zdrowia właściwa w zakresie systemów informacyjnych ochrony zdrowia.

6. System monitorowania jest prowadzony z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego udostępnionego przez jednostkę, o której mowa w ust. 5.

7. W systemie monitorowania są przechowywane dane dotyczące:

- 1) wieku, płci oraz wykształcenia konsumenta, który uległ wypadkowi;
- 2) czasu i miejsca zdarzenia;
- 3) opisu zdarzenia, z uwzględnieniem cech produktu i cech zachowań konsumenta, które mogły mieć wpływ na przebieg zdarzenia;
- 4) informacji o produkcie, który miał związek z wypadkiem, umożliwiające jego identyfikację;
- 5) opisu obrażeń, jakich doznał konsument;
- 6) miejsca udzielenia pomocy.

8. W systemie monitorowania są przechowywane imiona i nazwiska osób zbierających w imieniu podmiotów leczniczych, o których mowa w ust. 10, dane o wypadkach z udziałem konsumenta. Dane te są przechowywane przez okres 5 lat od dnia wprowadzenia do systemu monitorowania i są usuwane po upływie tego terminu.

9. Dane, o których mowa w ust. 7, są zbierane za pomocą kwestionariusza wywiadu i przekazywane administratorowi systemu monitorowania jako zapis elektroniczny danych z kwestionariuszy wywiadu niezwłocznie po wypełnieniu.

10. Dane, o których mowa w ust. 7, są zbierane przez podmioty lecznicze na podstawie umów zawartych z ministrem właściwym do spraw zdrowia.

11. Podmioty, o których mowa w ust. 10, są wybierane przez ministra właściwego do spraw zdrowia spośród podmiotów wskazanych przez administratora systemu monitorowania, które:

- 1) wykonują działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitalne i posiadają umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w zakresie leczenia szpitalnego;
- 2) udzielają świadczeń opieki zdrowotnej, których liczba i charakter zwiększa prawdopodobieństwo zgłoszenia wypadków konsumenckich.

12. Minister właściwy do spraw zdrowia, dokonując wyboru, o którym mowa w ust. 11, kieruje się potrzebą zapewnienia równomiernego rozmieszczenia podmiotów, o których mowa w ust. 10, oraz posiadaniem przez te podmioty personelu przeszkolonego w zakresie identyfikacji i dokumentowania wypadków konsumenckich, a także mającego doświadczenie w tym zakresie.

13. Za zbieranie danych, o których mowa w ust. 7, podmiotom, o których mowa w ust. 10, przysługuje wynagrodzenie. Wynagrodzenie obejmuje koszty osobowe i koszty administracyjno-gospodarcze związane z realizacją umowy, o której mowa w ust. 10. Podmioty, o których mowa w ust. 10, przekazują ministrowi właściwemu do spraw zdrowia kalkulację kosztów związanych z realizacją tej umowy.

14. Administrator systemu monitorowania sporządza raz na kwartał opracowanie zbiorcze danych o wypadkach konsumenckich zawierające analizę ich okoliczności i przyczyn oraz wnioski dotyczące przeciwdziałania tym wypadkom i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw zdrowia w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po kwartale objętym opracowaniem.

15. Administrator systemu monitorowania sporządza roczny zbiorczy raport na temat wypadków konsumenckich i składa go ministrowi właściwemu do spraw zdrowia oraz Prezesowi Urzędu do dnia 31 marca roku następnego.

Art. 21. Prezes Urzędu publikuje na stronie internetowej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów treść decyzji, które wydaje na podstawie przepisów ustawy, z wyłączeniem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Publikacja treści decyzji jest opatrzona informacją, czy decyzja jest prawomocna.

Oddział 2

Postępowanie kontrolne

Art. 22. 1. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej prowadzi planowe i doraźne kontrole produktów w zakresie spełniania ogólnych wymagań bezpieczeństwa u podmiotów gospodarczych, zwanych dalej „kontrolowanymi”, na wniosek Prezesa Urzędu lub z urzędu, gdy Prezes Urzędu albo wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uzna zasadność ich wszczęcia na podstawie analizy ryzyka, uwzględniającej czynniki, o których mowa w art. 11 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, oraz biorąc pod uwagę postanowienia krajowej strategii.

2. W przypadku kontroli planowych analiza ryzyka stanowi treść analizy prawdopodobieństwa, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480 i 1795).

3. Do kontroli stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229), z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy.

4. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców stosuje się przepisy rozdziału 5 tej ustawy.

Art. 23. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może w szczególności:

- 1) żądać przedstawienia odpowiednich dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest bezpieczny i zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, w tym udzielenia dostępu do wbudowanego oprogramowania w zakresie, w jakim taki dostęp jest niezbędny do dokonania tej oceny, w każdej formie lub w każdym formacie i niezależnie od nośnika danych lub miejsca, w którym takie dokumenty, specyfikacje techniczne, dane lub informacje są przechowywane;
- 2) żądać przedstawienia informacji na temat łańcucha dostaw, szczegółów sieci dystrybucji, ilości produktów na rynku oraz innych modeli produktu o takich samych właściwościach technicznych jak produkt będący przedmiotem kontroli, o ile ma to znaczenie dla dokonania oceny, czy produkt jest bezpieczny i zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- 3) żądać przedstawienia informacji niezbędnych do ustalenia własności stron internetowych, jeżeli te informacje dotyczą produktu będącego przedmiotem kontroli;
- 4) sprawdzać bezpieczeństwo produktów wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, aż do ostatniego etapu ich używania.

Art. 24. Podmiot gospodarczy będący w posiadaniu dokumentów objętych zakresem kontroli przeprowadzanej u innego podmiotu gospodarczego jest obowiązany, na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, do ich udostępnienia.

Art. 25. 1. W toku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej pobiera nieodpłatnie dwie próbki produktu, z których jedną przeznacza się do badań, a druga stanowi próbkę kontrolną.

2. W przypadku gdy próbka kontrolna jest poddawana badaniom, rozstrzygające jest badanie tej próbki.

3. Badanie próbki kontrolnej odbywa się na wniosek kontrolowanego złożony w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu kontroli.

Art. 26. 1. Protokół kontroli zawiera:

- 1) nazwę (firmę) albo imię i nazwisko oraz siedzibę i adres kontrolowanego;
- 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe i numer legitymacji służbowej kontrolującego;
- 3) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmiankę o jego zmianach;
- 4) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 5) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 6) określenie miejsca i sposobu przeprowadzenia kontroli;
- 7) opis stanu faktycznego ustalonego w toku kontroli;

- 8) wykaz protokołów sporządzonych w toku kontroli oraz wykaz innych załączników;
- 9) miejsce i datę sporządzenia protokołu kontroli;
- 10) pouczenie kontrolowanego o prawie zgłaszania uwag.

2. Protokół kontroli podpisuje inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadzający kontrolę.

3. Kontrolowany może zgłosić uwagi bezpośrednio do protokołu kontroli lub w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania protokołu wniesić je na piśmie.

Art. 27. 1. W przypadku gdy w wyniku kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza poważne ryzyko, oraz że jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów, zakazuje kontrolowanemu, w drodze decyzji, udostępniania produktu na rynku na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.

2. W przypadku wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 40 ust. 1, Prezes Urzędu przedłuża kontrolowanemu, w drodze decyzji, okres obowiązywania zakazu, o którym mowa w ust. 1, do czasu zakończenia postępowania, jeżeli stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza poważne ryzyko, oraz że jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 28. 1. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że produkt nie jest oznakowany zgodnie z wymaganiami określonymi w rozporządzeniu 2023/988, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wzywa kontrolowanego do usunięcia nieprawidłowości oraz przedstawienia, w określonym terminie, dowodów potwierdzających ich usunięcie.

2. Jeżeli kontrolowany nie przedstawi dowodów na usunięcie nieprawidłowości w terminie określonym w wezwaniu, o którym mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie nieprawidłowości oraz przedstawienie, w określonym terminie, dowodów potwierdzających ich usunięcie.

3. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że produkt może stwarzać ryzyko w określonych warunkach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej wzywa kontrolowanego do oznakowania produktu odpowiednimi, wyraźnie i zrozumiale sformułowanymi w języku polskim ostrzeżeniami o ryzykach, jakie może on stwarzać, oraz przedstawienia, w określonym terminie, dowodów potwierdzających zastosowanie się do wezwania.

4. Jeżeli kontrolowany nie oznakuje produktu w sposób i w terminie określonych w wezwaniu, o którym mowa w ust. 3, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, w drodze decyzji:

- 1) nakazuje oznakowanie produktu odpowiednimi, wyraźnie i zrozumiale sformułowanymi w języku polskim ostrzeżeniami o ryzykach, jakie może on stwarzać, oraz przedstawienie, w określonym terminie, dowodów potwierdzających wykonanie decyzji;
- 2) zakazuje udostępniania na rynku produktu do czasu jego odpowiedniego oznakowania.

5. Adresatem wezwań, o których mowa w ust. 1 i 3, oraz decyzji, o których mowa w ust. 2 i 4, może być kontrolowany będący producentem albo importerm.

6. Określając terminy, o których mowa w ust. 1–3 i ust. 4 pkt 1, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej bierze pod uwagę liczbę zakwestionowanych produktów, liczbę podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym kontrolowany udostępnił te produkty, oraz potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów.

7. Kopie decyzji, o których mowa w ust. 2 i 4, są niezwłocznie przekazywane Prezesowi Urzędu.

8. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może upoważnić inspektora Inspekcji Handlowej do wydania w jego imieniu, w toku kontroli, decyzji, o których mowa w ust. 2 lub 4.

Art. 29. 1. Jeżeli zostało stwierdzone, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Prezesowi Urzędu protokół kontroli wraz z aktami kontroli, po upływie terminu do wniesienia uwag, niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 10 dni.

2. W przypadku gdy kontrola dotyczyła kilku produktów, Prezesowi Urzędu przekazuje się akta kontroli w zakresie dotyczącym produktu, w stosunku do którego stwierdzono, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

Oddział 3

Kontrola produktów oferowanych do sprzedaży na odległość

Art. 30. 1. W przypadku kontroli produktów oferowanych do sprzedaży na odległość kontrola lub poszczególne czynności kontrolne mogą być przeprowadzone w sposób zdalny za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 366, 820 i 1456) lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 1513).

2. Zgoda przedsiębiorcy, o której mowa w art. 51 ust. 3a ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, nie jest wymagana, w przypadku gdy kontrola jest prowadzona zgodnie z przepisami niniejszego oddziału.

3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu przed podjęciem czynności kontrolnych.

4. W przypadku gdy co najmniej dwie próby nawiązania kontaktu z kontrolowanym za pomocą środków komunikacji elektronicznej okazały się nieskuteczne albo z innych powodów nie ma możliwości wypełnienia obowiązku, o którym mowa w ust. 3 i art. 33 ust. 2 i 3, za pomocą tych środków, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny doręcza się za pośrednictwem operatora pocztowego wraz z informacją, że legitymacja zostanie okazana kontrolowanemu, na jego żądanie, w siedzibie organu kontroli.

Art. 31. 1. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zażądać od kontrolowanego, który oferuje produkt do sprzedaży na odległość, nieodpłatnego dostarczenia tego produktu, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań, w celu ustalenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988.

2. Kontrolowany ma obowiązek dołożenia należytych starań, aby zabezpieczyć produkt na czas transportu w sposób uniemożliwiający zmianę jakości lub cech charakterystycznych produktu.

Art. 32. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może dokonać zakupu kontrolnego produktu oferowanego do sprzedaży na odległość, w ilościach niezbędnych do przeprowadzenia badań, w celu ustalenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym i zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988.

Art. 33. 1. Jeżeli kontrola prowadzona w sposób zdalny obejmuje dokonanie zakupu kontrolnego, czynność ta rozpoczyna kontrolę.

2. W przypadku gdy produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego nie zostanie zakwalifikowany jako próbka produktu, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu w terminie 7 dni od dnia sporządzenia protokołu oględzin.

3. W przypadku gdy produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego zostanie zakwalifikowany jako próbka, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacja służbowa są okazywane kontrolowanemu w terminie 7 dni od dnia sporządzenia przez organ sprawozdania z badań organoleptycznych albo otrzymania przez organ sprawozdania z badań laboratoryjnych.

4. Równocześnie z okazaniem kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacji służbowej jest mu doręczany protokół oględzin, a jeżeli produkt został zakwalifikowany jako próbka, jest mu doręczane także sprawozdanie z badań organoleptycznych albo sprawozdanie z badań laboratoryjnych.

5. Okresu po dokonaniu zakupu kontrolnego a przed okazaniem kontrolowanemu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny oraz legitymacji służbowej nie wlicza się do czasu trwania kontroli.

Art. 34. 1. Zakup kontrolny jest dokonywany przez zamówienie składane przez inspektora Inspekcji Handlowej za pośrednictwem operatora pocztowego lub za pomocą środków komunikacji elektronicznej na adres uniemożliwiający ustalenie organu dokonującego zakupu.

2. W celu zapewnienia anonimowości inspektor Inspekcji Handlowej jest uprawniony do posługiwania się innym imieniem i nazwiskiem niż rzeczywiste imię i nazwisko oraz innym adresem zamieszkania niż rzeczywisty adres zamieszkania, a także innym adresem mailowym niż służbowy adres mailowy, którego login nie ujawnia tożsamości inspektora Inspekcji Handlowej.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej prowadzi bazę imion i nazwisk, adresów zamieszkania oraz adresów mailowych, spośród których losowo są wybierane imię i nazwisko, adres zamieszkania oraz adres mailowy, o których mowa w ust. 2.

Art. 35. 1. Przebieg zakupu kontrolnego jest utrwalany za pośrednictwem urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk w zależności od formy dokonania sprzedaży na odległość.

2. Obraz lub dźwięk są rejestrowane w sposób umożliwiający identyfikację danych kontrolowanego oraz nabywanego produktu.

3. W celu identyfikacji kontrolowanego są gromadzone jego następujące dane:

- 1) nazwa lub firma albo imię i nazwisko;
- 2) adres prowadzenia działalności i adres siedziby;
- 3) adres strony internetowej i adres poczty elektronicznej – w przypadku gdy zakup kontrolny jest dokonywany za pośrednictwem tej strony;
- 4) numer telefonu – w przypadku gdy zakup kontrolny jest dokonywany za pośrednictwem tego urządzenia;
- 5) identyfikator kontrolowanego w innych środkach komunikacji na odległość, za których pośrednictwem jest dokonywany zakup kontrolny.

4. Utrwalony obraz lub dźwięk stanowią załącznik do protokołu kontroli.

Art. 36. 1. Produkt pozyskany podczas kontroli prowadzonej w sposób zdalny, w tym poprzez zakup kontrolny, jest poddawany oględzinom.

2. Jeżeli w wyniku oględzin wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdzi, że:

- 1) otrzymał produkt żądany zgodnie z art. 31 ust. 1 albo produkt zamówiony w ramach zakupu kontrolnego oraz
 - 2) stan produktu umożliwia poddanie go badaniom organoleptycznym lub badaniom laboratoryjnym
- kwalifikuje go jako próbkę produktu. Przepisu art. 25 nie stosuje się.

3. Jeżeli w wyniku oględzin wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej stwierdzi, że produkt nie spełnia warunków określonych w ust. 2, nie kwalifikuje go jako próbki produktu oraz:

- 1) ponownie zwraca się do kontrolowanego z żądaniem, o którym mowa w art. 31 ust. 1, albo
- 2) kończy kontrolę, jeżeli produkt został pozyskany w ramach zakupu kontrolnego.

4. Z oględzin produktu i kwalifikacji próbki produktu sporządza się protokół oględzin, który zawiera:

- 1) imię i nazwisko, stanowisko służbowe i numer legitymacji służbowej inspektora Inspekcji Handlowej przeprowadzającego oględziny;
- 2) numer i datę upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz wzmiankę o jego zmianach;
- 3) datę żądania, o którym mowa w art. 31 ust. 1, albo datę zamówienia, o którym mowa w art. 34 ust. 1, a także datę otrzymania produktu;
- 4) identyfikację produktu;
- 5) ustalenie, czy produkt jest produktem żądanym zgodnie z art. 31 ust. 1 albo produktem zamówionym w ramach zakupu kontrolnego;
- 6) ustalenie, czy produkt kwalifikuje się jako próbka;
- 7) uwagi i podpis inspektora Inspekcji Handlowej przeprowadzającego oględziny;
- 8) wykaz załączników dotyczących produktu i przebiegu jego oględzin.

5. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej poddaje próbkę produktu badaniom organoleptycznym albo zleca przeprowadzenie jej badań laboratoryjnych.

6. Z badań, o których mowa w ust. 5, są sporządzane sprawozdania z badań.

Art. 37. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli w sposób zdalny zawiera poza elementami wskazanymi w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej także imię i nazwisko, o których mowa w art. 34 ust. 2, jeżeli kontrola obejmuje dokonanie zakupu kontrolnego.

Art. 38. 1. Produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego podlega zwrotowi po zakończeniu kontroli, a jeżeli w związku z ustaleniami kontroli zostało wszczęte postępowanie, podlega zwrotowi po zakończeniu postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, jeżeli jest możliwy do użytku zgodny z przeznaczeniem.

2. Warunku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się, w przypadku gdy produkt pozyskany w ramach zakupu kontrolnego nie został zakwalifikowany jako próbką.

3. Podmiot gospodarczy, od którego nabyto produkt w ramach zakupu kontrolnego, jest obowiązany do przyjęcia zwracanego produktu oraz zwrotu zapłaty za zwracany produkt.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzyga o obowiązku przyjęcia zwracanego produktu oraz zwrotu zapłaty za zwracany produkt, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie:

- 1) po zakończeniu kontroli – w przypadku gdy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nie przekazuje Prezesowi Urzędu protokołu kontroli wraz z aktami kontroli;
- 2) po otrzymaniu od Prezesa Urzędu informacji, że w związku z ustaleniami kontroli nie zostanie wszczęte postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, albo informacji o zakończeniu tego postępowania – w przypadku gdy wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Prezesowi Urzędu protokół kontroli wraz z aktami kontroli.

5. W przypadku odmowy przyjęcia zwracanego produktu podlega on utylizacji albo może być przedmiotem:

- 1) nieodpłatnego przekazania lub darowizny na rzecz jednostek sektora finansów publicznych lub państwowych osób prawnych, które nie są jednostkami sektora finansów publicznych;
- 2) darowizny na rzecz jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2025 r. poz. 1043 i 1160), niebędących jednostkami sektora finansów publicznych, oraz fundacji lub organizacji pożytku publicznego, które prowadzą działalność charytatywną, opiekuńczą, kulturalną, leczniczą, oświatową, naukową, badawczo-rozwojową, wychowawczą, sportową lub turystyczną, z przeznaczeniem na realizację ich celów statutowych.

6. Podmiot gospodarczy ponosi koszty utylizacji produktu w przypadku, o którym mowa w ust. 5, jeżeli została wydana decyzja, o której mowa w art. 48 ust. 1 albo art. 49 pkt 3 i 4. W przypadku gdy w związku z ustaleniami kontroli nie zostanie wszczęte postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu oraz w przypadkach, o których mowa w art. 49 pkt 1, 2 i 5, koszty utylizacji produktu są ponoszone z budżetu państwa. Kwota stanowiąca równowartość kosztów utylizacji produktu podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. W przypadku nieuiszczenia w terminie zwrotu zapłaty za zwracany produkt, w tym w przypadku określonym w ust. 5, kwota stanowiąca równowartość zwrotu zapłaty za zwracany produkt podlega ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

8. Kwoty, o których mowa w ust. 6 i 7, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 39. Do kontroli prowadzonej w sposób zdalny stosuje się przepisy art. 22–24 i art. 26–29.

Oddział 4

Postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu

Art. 40. 1. Prezes Urzędu wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, zwane dalej „postępowaniem”, w przypadku gdy z ustaleń kontroli wynika, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

2. Protokół kontroli i akta kontroli są dowodem w sprawie.

Art. 41. 1. Prezes Urzędu wszczyna z urzędu postępowanie, jeżeli z otrzymanego powiadomienia wynika, że organ nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej wydał decyzję o uznaniu produktu za produkt niebezpieczny lub niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

2. Prezes Urzędu może stwierdzić wyłącznie na podstawie decyzji, o której mowa w ust. 1, że produkt jest produktem niebezpiecznym lub niezgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988, i wydać decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes Urzędu bez wszczynania postępowania albo w toku postępowania może zwrócić się do Komisji Europejskiej o wydanie opinii w sprawie, na zasadach określonych w art. 29 ust. 2 rozporządzenia 2023/988, jeżeli dojdzie do odmiennych wniosków w zakresie identyfikacji lub poziomu ryzyka na podstawie swojej własnej analizy i oceny ryzyka.

4. Prezes Urzędu może wszcząć z urzędu postępowanie, jeżeli z innych dostępnych informacji, w szczególności z powiadomienia przekazanego przez organy nadzoru rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej, wynika, że produkt

może stwarzać ryzyko dla zdrowia lub bezpieczeństwa użytkowników końcowych lub może być niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988.

5. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 4, oraz wyniki badań przeprowadzonych w laboratorium w państwie członkowskim Unii Europejskiej są dowodami w sprawie.

Art. 42. Prezes Urzędu może w toku prowadzonego postępowania lub w celu wstępnego zbadania zasadności jego wszczęcia:

- 1) poddawać badaniom próbki produktów lub powoływać biegłych w celu wydania opinii na temat bezpieczeństwa produktów oraz ich zgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- 2) żądać informacji niezbędnych do stwierdzenia, czy produkt jest produktem bezpiecznym oraz zgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988.

Art. 43. 1. Stroną postępowania jest podmiot gospodarczy, wobec którego postępowanie zostało wszczęte.

2. Postępowanie powinno być zakończone niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie 4 miesięcy od dnia jego wszczęcia.

Art. 44. 1. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 i art. 49, Prezes Urzędu wyznacza stronie termin na przedstawienie swojego stanowiska niekrótszy niż 10 dni roboczych. Stronie nie przysługuje uprawnienie do przedstawienia stanowiska, o którym mowa w zdaniu pierwszym, w przypadku wystąpienia okoliczności określonych w art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020.

2. W toku postępowania Prezes Urzędu może, w drodze postanowienia, wyznaczyć stronie termin na wyeliminowanie ryzyk stwarzanych przez produkt oraz niezgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988.

3. Określając termin, o którym mowa w ust. 2, Prezes Urzędu bierze pod uwagę liczbę zakwestionowanych produktów, liczbę podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym kontrolowany udostępnił te produkty, oraz potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów.

Art. 45. 1. Dowodem z dokumentu w postępowaniu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego, rzeczownika patentowego, doradcę podatkowego lub upoważnionego pracownika podmiotu gospodarczego.

2. Jeżeli dokument został sporządzony w języku obcym, Prezes Urzędu może zażądać także przekazania tłumaczenia na język polski tego dokumentu albo jego części mającej stanowić dowód w sprawie.

Art. 46. 1. W toku postępowania Prezes Urzędu może zbadać próbkę kontrolną z urzędu albo na wniosek strony, jeżeli nie została ona poddana badaniom w toku kontroli. Próbkę kontrolną zwalnia się spod zabezpieczenia na wniosek Prezesa Urzędu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 zdanie pierwsze, przepis art. 25 ust. 2 stosuje się.

Art. 47. Jeżeli w toku postępowania Prezes Urzędu stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że produkt stwarza poważne ryzyko, oraz że jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu ochronę zdrowia lub życia konsumentów, zakazuje, w drodze decyzji, stronie postępowania udostępniania na rynku produktu, oferowania go lub prezentowania do czasu zakończenia postępowania. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 48. 1. W przypadku stwierdzenia, że produkt jest produktem niebezpiecznym lub niezgodnym z przepisami rozporządzenia 2023/988, Prezes Urzędu, w drodze decyzji:

- 1) nakazuje wyeliminowanie ryzyk stwarzanych przez produkt;
- 2) nakazuje zapewnienie zgodności z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- 3) nakazuje umieszczenie na produkcie odpowiednich, wyraźnie i zrozumiale sformułowanych w języku polskim ostrzeżeń o ryzyku, jakie może on stwarzać;
- 4) określa warunki, na jakich produkt może być udostępniany na rynku;
- 5) nakazuje natychmiastowe powiadomienie w odpowiedniej formie, w tym za pomocą ostrzeżeń sformułowanych w języku polskim, użytkowników końcowych narażonych na ryzyko;
- 6) nakazuje natychmiastowe powiadomienie opinii publicznej o ryzyku stwarzanym przez produkt;
- 7) zakazuje udostępniania na rynku produktu, jego oferowania lub prezentowania i nakazuje podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego zakazu;

- 8) nakazuje usunięcie z interfejsu online treści odnoszących się do produktu lub umieszczenie na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego produktu dla użytkowników końcowych w momencie uzyskania przez nich dostępu do interfejsu online;
- 9) nakazuje natychmiastowe wycofanie produktu z obrotu;
- 10) nakazuje natychmiastowe odzyskanie produktu;
- 11) nakazuje zniszczenie produktu lub uczynienie go niezdatnym do użytku w inny sposób.

2. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 3–5, mogą zostać zastosowane wyłącznie w przypadku, gdy produkt może stwarzać ryzyko tylko w określonych warunkach lub tylko dla niektórych użytkowników końcowych.

3. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 8–11, mogą zostać zastosowane wyłącznie w przypadku, gdy inne działania byłyby niewystarczające dla zapobieżenia poważnym ryzykom stwarzanym przez produkt.

4. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane pojedynczo lub łącznie w zależności od zakresu i rodzaju stwierdzonego niebezpieczeństwa oraz niezgodności produktu z przepisami rozporządzenia 2023/988, a także ryzyka stwarzanego przez produkt oraz mają mieć na celu wyłącznie odwrócenie niebezpieczeństwa oraz zapewnienie ochrony zdrowia i życia konsumentów.

5. W przypadku stwierdzenia, że produkt stwarza poważne ryzyko, decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

6. Prezes Urzędu może w decyzji nakazać przedstawienie w określonym terminie dowodów potwierdzających jej wykonanie.

7. Określając termin, o którym mowa w ust. 6, Prezes Urzędu bierze pod uwagę liczbę zakwestionowanych produktów, liczbę podmiotów gospodarczych i konsumentów, którym strona postępowania udostępniła na rynku te produkty, oraz potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów.

8. Prezes Urzędu może wystąpić z wnioskiem do wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej o przeprowadzenie kontroli mającej na celu stwierdzenie, czy decyzja została wykonana.

Art. 49. Prezes Urzędu wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:

- 1) stwierdzi, że produkt jest produktem bezpiecznym;
- 2) stwierdzi, że produkt jest zgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- 3) podmiot gospodarczy usunął przyczyny ryzyk;
- 4) podmiot gospodarczy zapewnił zgodność z przepisami rozporządzenia 2023/988;
- 5) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

Art. 50. 1. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 48 ust. 1 albo art. 49 pkt 3 i 4, strona postępowania jest obowiązana do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań i opinii biegłych.

2. Do kosztów przeprowadzonych badań zalicza się również koszty transportu i przechowywania próbki oraz jej utylizacji.

3. W przypadku wydania decyzji, o których mowa w art. 49 pkt 1, 2 i 5, koszty przeprowadzonych badań i opinii biegłych są ponoszone z budżetu państwa.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów, w drodze postanowienia, po otrzymaniu informacji o zakończeniu postępowania przez Prezesa Urzędu. Na postanowienie służy zażalenie.

5. Prezes Urzędu rozstrzyga o obowiązku uiszczenia poniesionych przez siebie kosztów w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Na postanowienie służy zażalenie.

6. Opłatę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 4 i 5. W przypadku nieuiszczenia jej w terminie podlega ona ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 51. W zakresie nieuregulowanym ustawą do postępowania stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 31.

Oddział 5

**Postępowanie wobec dostawców internetowych platform handlowych
oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego**

Art. 52. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8, a w tej decyzji stwierdzono, że produkt jest produktem niebezpiecznym, Prezes Urzędu nakazuje, w drodze decyzji, dostawcy internetowej platformy handlowej usunięcie treści odnoszących się do oferty produktu ze swojego interfejsu online, uniemożliwienie dostępu do nich lub wyświetlenie na interfejsie online wyraźnego ostrzeżenia dotyczącego tych treści.

2. Decyzja zawiera oprócz elementów określonych w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego następujące dane i informacje:

- 1) nazwę podmiotu gospodarczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8;
- 2) określenie treści odnoszących się do oferty produktu objętego decyzją;
- 3) informacje umożliwiające zidentyfikowanie i zlokalizowanie treści odnoszących się do oferty produktu objętego decyzją, w tym co najmniej jeden dokładny adres URL;
- 4) określenie treści nakazu;
- 5) termin na wykonanie decyzji oraz termin na przekazanie informacji o wykonaniu decyzji, określone zgodnie z art. 22 ust. 4 rozporządzenia 2023/988.

3. Decyzja jest przesyłana w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę internetowej platformy handlowej na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2065”, lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i dostawcę internetowej platformy handlowej, do pojedynczego punktu kontaktowego wyznaczonego przez tego dostawcę zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia.

Art. 53. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8, oraz jeżeli jest konieczne podjęcie natychmiastowego działania mającego na celu wyeliminowanie poważnego ryzyka stwarzanego przez produkt, Prezes Urzędu nakazuje, w drodze decyzji, dostawcy usług społeczeństwa informacyjnego nieodpłatne ograniczenie temu podmiotowi gospodarczemu dostępu do interfejsu online.

2. Decyzja zawiera oprócz elementów określonych w art. 107 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego:

- 1) nazwę podmiotu gospodarczego, wobec którego wydano decyzję, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 8;
- 2) szczegółowe dane dotyczące interfejsu online, do którego dostęp podlega ograniczeniu;
- 3) określenie treści nakazu;
- 4) termin na wykonanie decyzji oraz termin na przekazanie informacji o wykonaniu decyzji.

3. Określając terminy, o których mowa w ust. 2 pkt 4, Prezes Urzędu bierze pod uwagę potrzebę ochrony zdrowia lub życia konsumentów.

4. Decyzja jest przesyłana w jednym z języków zadeklarowanych przez dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia 2022/2065 lub w innym języku urzędowym państw członkowskich, uzgodnionym przez Prezesa Urzędu i dostawcę usług społeczeństwa informacyjnego, do pojedynczego punktu kontaktowego wyznaczonego przez tego dostawcę zgodnie z art. 11 tego rozporządzenia.

Art. 54. Decyzje, o których mowa w art. 52 ust. 1 i art. 53 ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 55. W zakresie nieuregulowanym ustawą do postępowania wobec dostawców internetowych platform handlowych oraz dostawców usług społeczeństwa informacyjnego stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyłączeniem art. 10 § 1 oraz art. 31.

⁶⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 163 z 29.06.2023, str. 107.

Oddział 6

Postępowanie w odniesieniu do produktów zgłoszonych do procedury celnej dopuszczenia do obrotu

Art. 56. Organy celne przeprowadzają kontrolę produktów wprowadzanych na rynek Unii Europejskiej, o której mowa w art. 25 ust. 3 rozporządzenia 2019/1020, w zakresie spełniania przez te produkty ogólnych wymagań bezpieczeństwa.

Art. 57. Zasady postępowania organów celnych w przypadku stwierdzenia podczas kontroli celnej produktów wprowadzanych do obrotu, które mają zostać objęte procedurą celną dopuszczenia do obrotu, istnienia uzasadnionych okoliczności wskazujących, że produkt stwarza ryzyko lub jest niezgodny z przepisami rozporządzenia 2023/988, określają przepisy art. 26 ust. 1 lit. a, b, d oraz e, ust. 2–4, art. 27 i art. 28 rozporządzenia 2019/1020.

Art. 58. 1. W przypadku otrzymania od organu celnego powiadomienia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2019/1020, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na lokalizację produktu wydaje opinię w zakresie spełniania przez produkt wprowadzany na rynek Unii Europejskiej ogólnych wymagań bezpieczeństwa.

2. Do powiadomienia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 rozporządzenia 2019/1020, organ celny, z urzędu lub na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej, dołącza dokumenty związane z importem towaru, stanowiące załączniki do zgłoszenia celnego lub uzyskane w toku kontroli, a także inne dokumenty, w tym dokumenty objęte tajemnicą celną, mające znaczenie dla wydania opinii, o której mowa w ust. 1.

3. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może zwrócić się do importera lub zgłaszającego w rozumieniu art. 5 pkt 15 rozporządzenia 952/2013 o udzielenie dodatkowych informacji, przekazanie dokumentów lub wyjaśnień dotyczących produktu będącego przedmiotem opinii, o której mowa w ust. 1.

4. Wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej może pobrać próbkę produktu wprowadzanego na rynek Unii Europejskiej do badań w celu wydania opinii, o której mowa w ust. 1.

5. Do czynności związanych z badaniem i pobieraniem próbek produktów wprowadzanych na rynek Unii Europejskiej przepis art. 25 stosuje się odpowiednio.

6. Organ celny informuje wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej właściwego ze względu na lokalizację produktu o przypadkach niedopuszczenia produktu do obrotu. Informacja może być przekazana za pomocą narzędzi informatycznych.

Art. 59. 1. W przypadku niedopuszczenia produktu do obrotu importer jest obowiązany do uiszczenia opłaty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań i opinii biegłych.

2. Do kosztów przeprowadzonych badań zalicza się również koszty transportu i przechowywania próbki oraz jej utylizacji.

3. W przypadku dopuszczenia produktu do obrotu koszty przeprowadzonych badań i opinii biegłych są ponoszone z budżetu państwa.

4. O kosztach, o których mowa w ust. 1, rozstrzyga organ, który poniósł te koszty.

5. Prezes Urzędu oraz wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej rozstrzygają o obowiązku uiszczenia opłaty, o której mowa w ust. 1, w drodze postanowienia, po otrzymaniu informacji o niedopuszczeniu produktu do obrotu przez organ celny. Na postanowienie służy zażalenie.

6. Opłatę uiszcza się w terminie 14 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 5. W przypadku nieuiszczenia jej w terminie podlega ona ściągnięciu na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

Rozdział 3

Administracyjne kary pieniężne

Art. 60. Producent, który wbrew obowiązkowi określonymu w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2023/988 wprowadza do obrotu produkt niezgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określonym w art. 5 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 61. Producent, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 9 ust. 2, 5, 6 lub 11 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 62. Producent, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 40 000 zł.

Art. 63. Producent, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 9 ust. 7, ust. 8 lit. a i b lub art. 20 ust. 1 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 64. Upoważniony przedstawiciel, który nie wykonuje zadań, o których mowa w art. 10 ust. 2 lit. a, b, c lub d rozporządzenia 2023/988, określonych w upoważnieniu otrzymanym od producenta, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 40 000 zł.

Art. 65. Importer, który wbrew obowiązkowi określönemu w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2023/988 wprowadza do obrotu produkt niezgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określönym w art. 5 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 66. Importer, który wbrew obowiązkowi określönemu w art. 11 ust. 2 rozporządzenia 2023/988 wprowadza do obrotu produkt niezgodny z wymaganiami określönymi w art. 9 ust. 2, 5 lub 6 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 67. Importer, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 11 ust. 3 lub 9 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 68. Importer, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 11 ust. 4, ust. 8 lit. b, c lub art. 20 ust. 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 69. Importer, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 11 ust. 6 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 40 000 zł.

Art. 70. Dystrybutor, który wbrew obowiązkowi określönemu w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/988 udostępnia na rynku produkt niezgodny z ogólnym wymaganiem bezpieczeństwa określönym w art. 5 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 500 000 zł.

Art. 71. Dystrybutor, który wbrew obowiązkowi określönemu w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/988 udostępnia na rynku produkt niezgodny z wymaganiami określönymi w art. 9 ust. 5, 6 lub art. 11 ust. 3 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 72. Dystrybutor, który wbrew obowiązkowi określönemu w art. 12 ust. 3 rozporządzenia 2023/988 udostępnia na rynku produkt niezgodny z wymaganiami określönymi w art. 9 ust. 7 lub art. 11 ust. 4 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 73. Dystrybutor, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 12 ust. 4 lit. b lub art. 20 ust. 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 74. Podmiot gospodarczy, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 15 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł.

Art. 75. Podmiot gospodarczy, o którym mowa art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2023/988, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 16 ust. 3 tego rozporządzenia, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł.

Art. 76. Podmiot gospodarczy, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 19 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 500 000 zł.

Art. 77. Podmiot gospodarczy, który na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej nie udostępnia dokumentów, o których mowa w art. 24, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł.

Art. 78. Podmiot gospodarczy, który na żądanie Prezesa Urzędu nie udziela informacji, o których mowa w art. 42 pkt 2, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Art. 79. Podmiot gospodarczy, który uniemożliwia rozpoczęcie lub utrudnia wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej prowadzenie czynności kontrolnych, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 300 000 zł.

Art. 80. Osoba odpowiedzialna w rozumieniu art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2023/988 lub art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, która nie wykonuje obowiązku określönego w art. 20 ust. 4 rozporządzenia 2023/988, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 81. Dostawca internetowej platformy handlowej, który nie wykonuje obowiązków określonych w art. 22 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2023/988, lub który nie wykonał w terminie decyzji, o której mowa w art. 52 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 82. Dostawca internetowej platformy handlowej, który wbrew obowiązkom określonym w art. 22 ust. 12 rozporządzenia 2023/988, nie współpracuje z organami nadzoru rynku, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 83. Dostawca usług społeczeństwa informacyjnego, który nie wykonał w terminie decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 zł.

Art. 84. Kontrolowany, który na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej nie przedstawia dokumentów, specyfikacji technicznych, danych lub informacji, o których mowa w art. 23 pkt 1, lub informacji, o których mowa w art. 23 pkt 2 lub 3, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 50 000 zł.

Art. 85. Kontrolowany, który na żądanie wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej nie dostarcza produktu, o którym mowa w art. 31 ust. 1, podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 200 000 zł.

Art. 86. 1. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 60–76, art. 78 i art. 80–83, nakłada, w drodze decyzji, Prezes Urzędu.

2. Administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 77, art. 79, art. 84 i art. 85, nakłada, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

3. Wymierzając administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 60–76, art. 78 i art. 80–83, organ bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę produktów niebezpiecznych lub niezgodnych z przepisami rozporządzenia 2023/988 wprowadzonych do obrotu lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w którego następstwie ma być nałożona kara;
- 3) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana administracyjna kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 4) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 5) wysokość korzyści majątkowej, którą strona osiągnęła;
- 6) w przypadku osoby fizycznej – warunki osobiste strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana;
- 7) współpracę strony z organem w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

4. Okoliczności, o których mowa w ust. 3 pkt 6, organ ustala na podstawie dowodów przedłożonych przez stronę.

5. Wymierzając administracyjne kary pieniężne, o których mowa w art. 77, art. 79, art. 84 i art. 85, organ bierze pod uwagę przesłanki, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, oraz współpracę strony z organem w toku kontroli, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia kontroli.

6. Przepisów art. 189f § 2 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.

Art. 87. 1. Środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów urzędu obsługującego organ, który ją nałożył.

2. Administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna.

3. W przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. W przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej odsetek nie nalicza się.

Art. 88. W przypadku uchylenia albo stwierdzenia nieważności decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej albo zmiany tej decyzji polegającej na obniżeniu jej wysokości uiszczona kara albo jej odpowiednia część podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja lub orzeczenie o zwrocie tej kary stały się ostateczne. W przypadku zwrotu kary lub jej odpowiedniej części odsetek nie nalicza się.

Rozdział 4

Przepisy zmieniające

Art. 89. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 pkt 1b otrzymuje brzmienie:

„1b) przeprowadzanie kontroli produktów w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.⁷⁾) na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 listopada 2025 r. o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów (Dz. U. poz. 1826);”;

2) w art. 18a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wobec wyrobów niespełniających, z uwagi na zagrożenia stwarzane przez substancje chemiczne lub ich mieszaniny zawarte w tych wyrobach, ogólnych wymagań bezpieczeństwa określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającym dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.⁸⁾), stosuje się przepisy o nadzorze nad ogólnym bezpieczeństwem produktów.”.

Art. 90. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215) w art. 44 uchyla się ust. 2.

Art. 91. W ustawie z dnia 7 maja 2009 r. o towarach paczkowanych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2255 oraz z 2025 r. poz. 1168) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) produkt – produkt w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.⁹⁾);”.

Art. 92. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480 i 1795) w art. 21 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określające firmę producenta w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/988 z dnia 10 maja 2023 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów, zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 oraz uchylającego dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywę Rady 87/357/EWG (Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, z późn. zm.¹⁰⁾) i jego adres, a także państwo siedziby wytwórcy, jeżeli ma on siedzibę poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 93. Produkty objęte zakresem przepisów ustawy uchylanej w art. 102 mogą być udostępniane na rynku, jeżeli są zgodne z przepisami tej ustawy i zostały wprowadzone do obrotu przed dniem 13 grudnia 2024 r.

Art. 94. 1. Do kontroli produktów w zakresie spełniania przez nie ogólnych wymagań bezpieczeństwa wszczętych na podstawie ustawy uchylanej w art. 102 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.

⁹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.

¹⁰⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/2748 z 08.11.2024.

2. Do kontroli wszczętej od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w następstwie kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 95. 1. Do postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu wszczętych na podstawie ustawy uchylanej w art. 102 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu wszczętych na podstawie kontroli, o których mowa w art. 94, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 96. 1. Do opinii, o których mowa w art. 33 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 102, o których wydanie organ celny zwrócił się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań wszczętych na podstawie art. 33 ust. 2a ustawy uchylanej w art. 102 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 97. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 i art. 28 ust. 2 ustawy uchylanej w art. 102 zachowują moc, jednak nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 98. 1. Likwiduje się rejestr produktów niebezpiecznych prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 102.

2. Dane zgromadzone w rejestrze produktów niebezpiecznych przechowuje się przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, dane zgromadzone w rejestrze produktów niebezpiecznych podlegają archiwizacji na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Art. 99. 1. Likwiduje się krajowy system informacji o produktach niebezpiecznych prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 102.

2. Dane zgromadzone w krajowym systemie informacji o produktach niebezpiecznych przechowuje się przez okres 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2, dane zgromadzone w krajowym systemie informacji o produktach niebezpiecznych podlegają archiwizacji na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Art. 100. 1. Krajowy system monitorowania wypadków konsumenckich prowadzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy uchylanej w art. 102 staje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy krajowym systemem monitorowania wypadków konsumenckich, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy.

2. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 32 ust. 3 ustawy uchylanej w art. 102 stosuje się przepisy dotychczasowe. Umowy te są realizowane do końca okresu, na który zostały zawarte.

Art. 101. Pierwszą krajową strategię nadzoru rynku w zakresie ogólnego bezpieczeństwa produktów, o której mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2019/1020, sporządza się w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 102. Traci moc ustawa z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222).

Art. 103. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *K. Nawrocki*